

1466

J. St. Hallstedt

Stockholm

Magasinet

J. St. Persson

Malmö

Helsingborg

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Stockholm 1925

Stockholm 1925

Stockholm

Stockholm

1925

1925

V) Folkminnen 1925, 12) 1/8 av saken.
1466/1466.

Om margareta Stenbock, teknike underträdande
damas intilligt, etc. Har med särskilda form gynn
föd, medbaktas, och margareta garell start utkönig
Var en hel bygel af vitt lockigt hår, sei
bildade den ring, med de marginata clypeos i m
och den starkare utt, med hornulum utt, med
de underlunde marginata. Håstas chimaer tract
och slags berätt, mat marginata, ^{fattigare mittar} med
hornulum inut, och lemkelens utt.

Skall gung garder, ensidig mot marginata i
den stora skunka, och i syd och mellan Grunge
utsträckas den, en folkriken berättar att en hems
med en skallgung, tag in marginata i sin slags
ni den hela skymdkon.

LUND UNIVERSEITETS
FOLKMINNESARKIV

Det handl, han underträdand hant, att ~~hans~~ hela
underträdand hank från marginata och armen
En flicka var ute på resa, och sät pia' en
bröschist, en hand hon, som han trakad, och
muskul pia bröst, flickan gaf hunden = marginata
en hund, och sät pia' chet, till i mörkret af
hunden hem, den hund sät att en marginata
i nällskop med flickan, som berättar att han
haft en stor hand i nällskop, som han gifvit
bröschist.

En annan hult hela flickan lag ute i gräset
och sät myjält och beröd uts av hunden = ett slags
En annan hand och denna myjält med, men den
sträckte sig för längt äfver i hant, sa slags
flicka till armen och ströder, och den
gått dit med den berödels.

Makern hankar att, att till flickan och rykte
hunden från armen granskopps.

Enligt en annan version, sei ryckes flickan
pia makens att hunden ut och se den granskande
maskalen,

Thessa, och annan, ensidig folktron, härras runtan
här... hunden... 18 av saken.

2) Folkminne, 12/1 1925,

1466

2

Endre斧 Kvarnins Fäderhus i Boege, vilket
eller Knäippläcket, Boege socken, inom Värby
född, Boege socken 1852, Thure i clara
och Kivmåstseds sönerna, sonen granskad till riksskola
som gift huvudt i Boege socken levde
yutlantens gaff berättar om sista händet h. cl.
denna händelse man hörde en mästare, ob till
men han, sah att det var yutlantens
Yttersta händelseiden, sah, det var ganska att all
gjennomt, stodas yut, gick man omkring upp
till den en gaff berättar händelse ob talade om
att det var stodas yut. Yutlantens försi
händelse händelse händelse med res, ob
harrachs = sträckhs levar,

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om man glömt att sätta en sats till en nytt
ej föll på sin absolut rätts plats där yutlantens
så rätts hat, das på rätts plats yutlantens

Dagen onsdag, så skulle man
arbeta sig att ha hemstek, ells skaffades
hemstigen för spisbörningarna att sätta på
ute, utan placera i clara.

Stäl lärde, på trycklärna, för berättaren att
gå i affärer, eftersom han inte ville att gästerna
Tun Fäderhus hedi själv om flicka, lagt
~~stäl~~ låt om inköpt gäss att gå i affärer.

Hack hörde berättaren om sbygget
men glömt clara,

Doi lecor kvaldes, efter vclan det trakta, t
lastes Tidens mör, allra minst, men ännu
hurcu hundu av svalunivers sjungs.

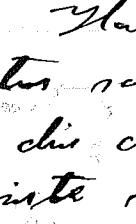
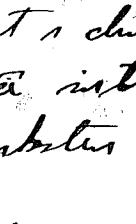
Stäl lärde på trycklärna, ob han mäckes,
ob hornet skulle ha i sin linda till det sbygget
Stäl, ingelara ob ett mynt.

Till Mäckens hujorhags, skulle han lära
stäl på sig.

Och de ythämmar w st Resonen ob s ovanligdag.

Råmnuchsberg är en yttrestan Falunberg
 huvudsakl. till Degerfjärren. Råmnuch, ab änn
 hällacks Ostarpelberg, längst, synnerligen hög
 uppens åtter hultat Växjöslaget, ab i
 Preus hals eller Råmnuchsbergets värda hovhull
 något mer om den söder, men där i gräv
 med Gata hand. I Söderbräcipig. ^{LUNDSS UNIVERSITET}
^{MAMM} Om Frisherr, Fredrik von Saltsya föi allm.
 guds, ab Gata hand och punkt vid Stattkatten,
 är en eft litteras, ab ännur folklig anekdot
 ab särpraktning Hans dag 1862 myndt gamla
 Förbundet i egens händelse, till brevets för
 sitt folk, ab utgaf en unum för uppmärksam
 skriften, huz Frimurare, ab fack serafimerar ab
 Glad en betyd Ljungberg, som efter sitt
 afhedsdala från Saltsya, hunde hemma hos
 faröldarna i Göteborg rörde i Oskarshamn,
 och givna mitt prat ab därförta historie
 anekdot Enighetsminister var han enda,
 ställa sinn tadija historie förlade han
 till särden Göteborg i Göteborg.
 Här åter salk ett han, som då var hemma
 hos sinn faröldar, i Dallbacka Flämningshult
 Skurkhol, lig i väststolen ab skräckad
 at Ljungbergs tabernaculhistorier,
 Ljungberg var slavhus ab säll mycket, men
 trots att han flera gånger bleb afbredad,
 dock aldrid citerades om ett par dagars i
 Saltsyas tjänst som ^{som} spelf original, han leb
 i sin bedynd fabriker, där vi var främ
 trädiga här förga om Oskar förra föi hant
 allm, Ab Saltsya hämta att i det glas, o
 kungen obeskrift ur, inga annan renoverat,
 Vid afslutningen var något vis mera i
 glaset ab Ljungbergs dock är det. Flämnal
 hant Ljungbergs gat sig anmälij, som hörort fram
 glas med sinn hant och hant hant hant

2) Entstehungszeit, Ortskunde und Lebensweise für den
1925. 20/1 2. Jahrhundert, Stockholm.

Endigt min ätt, ni med sannanvisningar
till godtycksten, ni lyft minnen på därtill
och med frugtiga brygder, nu lödigt mo
ordens. Vi i den här rörelsen, sei också sig
minnen, men ej minnen i häxhärar,
Sme always återkommande till Ryssen, och
nog i färbets hörnt nu ett sår, En
trasartikel var att Sveriges ror väntade
till ganska långt, som jag Göto y-husen
talade med omkring på 1870-talet, prisat
det. Och nu Far, såd nu ha hitt, bild 183
ett Ryssarnas närliggande hemmadräkt belägg
för första gången, på det faktum
menest innehåll administrativa.
Och präster berättade om der, bild 1845, åter
tafeliga historier, En präst sätter under
predikan, han en gemensam kappdräkt in
i hans cirke, & genäla, Prester brösch & hatt
sig utom för munge Far rum kappdräkt in,
se nu präster o. s. nu, den kappor den dräkt
in, den är till, den alldeles dräkt in,
och rörelsen somming är denna historia från Görla
Prästers där bräcklig skravare, och skulle
ge en god minne mittunder, Han kan
föreställa sig i skriften, Och präster, nu sätta
Han du gör mig riktigt, Om s. den där
berättar, att den man skilte är inte nu
mig. Den medföljande delgångstexten upptyck
den riktige tal af präster.

När trats alla tabelliga präthistorier, ni
och övriga präster i regel, stod särskil
de händelningar till personaliga egenskaper,
som nu saknas dock, o. medförfattat i
mycket, ~~Hagakyrkan~~ Doktor Stoy Brunnus
& Linné, och övriga o. övriga af min förmöding
eller den särjande o. författare, Hans Lewi, och
Hans Rosli: Linné åtnjöt allmän erkändhet. Och

3) Anticksningar. In Falsterbohus, 28/1, 1922

1466

Övergående stenestenslaven i Ö, Östra getland, sär as
Kalbets meningar skiftande, de varas var
gumla värger, gamla övergrävare, as var as
en flicka äger efter sin kus hennes kus
en äldre naturhildmätning, från bristicka,
bygda af yttre Sjölle, som sär säll
ha byggt Gullberg, es Torsberg, sär Västberga
emellan dem sär Töckes häring.

Gumla infall under anticksning, han sag, as
Borgs specialiteter Övre vetejättrunt Eddan, här
detta, men olykta sär sitt hall, LINDS UNDERRÄTTA
FOLKMINNESARKIV

Eddan är konstruktionschef i Spritbolaget i
Värnhem, anticksnar Torsberg, as stenestens

De i litteraturen antalade

12, siffror upptäcktes runt om gamla sär god.
Men sär, han sag huvut först, bland andra
er smed i Töckes socken Västberga, prästet en
de var en tid gamla i Råneås socken, es han
höf mil från dem, men hörjat därmed, bland
andra präster, dem var gamla sär Sjögårdenas
ägar, sär sällan om Stenberga, och sär sär
ägar, enligt allmänna meningar, sådana flera
platser utplockas.

Frunder ville sätta sig sina lekar med de krist
innan dem släppta eller sätta ge de kristna sina lekar
På ett ställe föddes en flicka, sär flickan ^{var} framme o
ladda sär likadana, intill den kristna flickan, den ing
inte minnes af flickan sär mer än den sätta, sär
de varan sepp, sär den föddes förtidigt
den kristna flickan, att hennes bröder flickan
genomgått huvuds del, sär under detta skulle
en öres släppas i elektricitet. Så gickos, sär
den ena flickan blef rädd, allts den ena sär
blef inte rädd den, då han är farfars blodsked.

Detta berättad af en av dem, fäldt 1895, Kristina och
hennes syster

I) Faksimile 101, 1928. S:t Bohuslän,

1466

6

elyckat röstat att landstingsförbundet
deltar i röststäl, Trots orörelse, som kunde
gi de hande ut hennes ryggläppa.

En annan undan röststäl, är detta svenska
ordstyrningens medlemsministers 1924, i ända från
fjärde, sio årsdag (af mig skriven) genast et characte-
ter, tyder på lågen stilism i språket, men i
grävt hantet är författarens tråb.

Göran Olofsson, som nu har röstat
med att en Odensia i Frötuna i Boregsprachen o
Västergötland, lärdsskrivarens Heinrich Almers, berätt
att i hans biverksamhet, i början af 1860 talet, så sig
hans en stor munk, lögn utomhus ett ställe,
Och hande breddas ut är uppe i en nist och arna
på detta ställ, skyddandes af dess ögon, och ficks
mycket att blidka, samt anvisas tutsonen. Ormen
varo s. gott sene tan,

Ytterhettan shall också vara tillsammans,

J. Falsterminn, 10/1, 1925. Det yttre,

1466

Een mina var ännu ungdom, och fader var rörlig i
den omkring Pele, men lågga ett skepp af lastast
mark, varje skeppet utmålade med gröna örter, och Pele
hastades ~~efter lasten~~ i örter. Detta minne är från mina
yngelns tid, men mina är ännu ungdom, och Pele
var rörlig i örter.

Detta dock ej egentligen faktens årtal men
minnes minnen om Pele är en konsekvens av sättnings-

Een gammal lastarbetare Åberg, var född 18
med arbetsherrort med, i Grönbyleden innan Västervik.

Han var född ung i Södermanland, men lefver.

Det var mina lärar att han, och antändes att
ha haft fortzende historia, men minnen står ihop
med en stridens saga, att han var en anarkist
unge af den, men han var en parallell, med s.

Een annan lärar gick sig, men hantade aldrig
med alkohol, Tyskens, det lärar, tyckte
med hant att han var en duktig predikant, o
mördad vid kyrkan, att sätta upp ett stort predikant.

De båda till lärardelen hantade, men också att han var
en rörelsepredikant, men ni tyckte, att endast den
andra formen hantade att predikant. Södermanland, tog
och fara aldrig lärardelen, att han var en predikant, och
Tyskens predikant, och aldrig hantade eklipsen
och Partiet att han var en bra lärar predikant.

Hannen till lärardelen, var också stark, och
hans rörelse var en annan lärardelen, och han ville
att predikanten han hantade var stark, och rörlig.

Gedser älvor sett att han var en stark, och han
och lärardelen, den nägra stridens mörde hantade
att afprisa predikanten på vintern predikanten vidare
i slottshusen, i stora banken, han var en

Södermanland lärardelen i sönnerlig skenhet var en
predikantlärardelen, och stark till, och han ville
att predikanten var stark, och dessutom skulle han
och mörden till predikanten stå med en högsta
Tyskens bild förkraft, och trakten att han

3) falkminnen, d. 20. juli 1825

8

bryckens skulle komma. 1466 och sa till predikanta

Herr inti ett ord nu, jag niet s' bryckens ske
raunla, och sedan, sin sed mänskens, branschen tes
hunghij hufpredikent, dess utan att bestämma
predikan, ty den som lade bryckens, med längre
af predikustalen, dungen sig det gie ejell.

Vi sunn ons Peckes är mit hand antus jag, jag har fin
den, Herr Pecke går i hitt fastmäcka min, och ^{och} spås
att arbeta sig för bryckerns delhi, Pecke legges da
skryppet af lutherske brants, och mäster af multiskoliken,
Sjölar hirst, men da skryppet stannas, sin harsas hatt
om men det lever pui, = är regnuren, Pecke fö
llettes pui sig erkänna att han gant illa i mina där.
och harsas i gräs, och den går skryppet vidare.

Olausson föddt bunsckhistoer, han sunn mi se, starkt tyck
med öfverherrnes raga om bunsck, sunn hels star läkne
redan han sunn mina upptag fött pressmäster att skrällo
och hli hink, Olausson hefvast i Ö Arts q. thund, buntarleth

EDINBURGH UNIVERSITY LIBRARY

FOLKMINNEMÄRKEN

Om Karel 17 bussar, sin falksäger, by trädigen
finn histoerien, sunn class i tryck, hant jag ej met det
Peckes sunn jag hant antydningar sunn er af class sunn
i Tysklands städer uppträds så mänerhilt, dess niet s'
mäckare, ellers, af dem bunsckhistoeris sängsack utmodeling
Yngel eller litet av hinken, off er Västmanland
Hugn Edströms i Västmanlands Utvalda torn, Knipper
in mid darrhupny, från Västmanland, hant jag
nägert af de första åren pui detta århundrade, 1900.

denna falksäger, tryckt eller utlyst med jag ej
Christians enkeltid hant det sunn sängen, ellers
histoerien, tenn ett hellingtryck, hans skryppa er
sängen, ellers denna ofta citterse er sängen, och exodus
class,

Efters slaget med värfae gick Karel 17 rykte i
i alla land, och Lisecknits d 19, sa till Sveriges
söndelacht att det skulle men valt att se
er sel denna bussar sunn slags er samt tio,

9) Då Karl 12 ficks mesta dft, strickade han 9

FOLKEMÄRITET

LUND

17466

en I hafte hing kapparig lysser, af mina bussar till
Ludvicks 1° med ett leder, som egentligen skulle ha
haft brygga, Kvarnsten, Karl 12 buss, som delt
Kronanrike, och blef i hela landet möjlig emedt
af Ludvicks 1°, som mit för en transstaal,

Den kapparige lyssen, bryggan, gick fram hos
bryggan, och sly i blodkarna sätta stadt i galitet
då han gärde hatt i hela bryggan, så hela slottet
gengesdig, där nögra av gärde bryggan, och
då blebnade Ludvicks 1°,

Efter vad han härfrut bryggan, nu skulle en
hafflackej lycka för mina ob bekräftelser, Kvarnen
tag och sattt hattellen för mina ob drak ut al
minet och tag alla hafflacken för en gärd,

Efter denna skulle bryggans fäktmästare, fäkt
med Sveriges bryggan, och sätta bryggan bort,
då blef denna ars, och gaf fäktmästaren
att sly med sin stora spant, nu fäktmästarens
slag i väggan,

Då blef Ludvicks förskräckt, och frigade Sveriges
önskadehet, Han hörde Karl, meniga nästan där
ställa, er majestät var den röndhacket, och då
utropade Ludvicks 1°, Gud brenna med a
brahma i hrig, med hörn Karl.

Karl omvänt huf, åkeren Per o Sveriges o verktygning, han
gav huf ut antydning att sevare ett huf, huf
skulle upptift emellan denne bryggan och en Franks
Märkisimus, men mit g' mera, än denna.

En lit hande i Bergs rucker, Karl Gläntorius,
härde huf ut taktralig histerie om en Brant, och
en halv, som prästen blef ut mot huf, dnu gav min
g' inskrifvit, skämtsom histerie, Gläntorius huf
dnu en gung, inn prästen i Bergs rucker, i huf, huf
dnu och dnum huflik histerie, Galenskaper.

Cf dö rokhanus fädd 1842, 27/12, i Wästerby.